

ROMÂNIA
MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA
CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTITȚIE
DIRECȚIA NAȚIONALĂ ANTICORUPȚIE

PLAN MANAGERIAL

PENTRU EXERCITAREA ATRIBUȚIILOR SPECIFICE
FUNCȚIEI DE PROCUROR ȘEF ADJUNCT AL
DIRECȚIEI NAȚIONALE ANTICORUPȚIE

PROCUROR,

CĂLIN NISTOR

CAPITOLUL I

CONSIDERAȚII GENERALE PRIVIND PLANUL DE MANAGEMENT

1.1.Necesitatea și scopul propus pentru întocmirea Proiectului

Reforma sistemului judiciar implică nu numai restructurarea instituțională, prin crearea cadrului legislativ adecvat, ci și reformarea mentalităților care stau la baza funcționării unui sistem – o nouă politică managerială.

Schimbarea politicii manageriale la nivelul sistemului judiciar, în general, și în special la nivelul parchetelor trebuie observată atât din interior, pe problemele reale cu care ne confruntăm, fiind mai ușor de depistat, contracarat și eliminat factorii perturbatori care frânează eficiența actului de justiție, cât și din exterior.

Sistemul de management pe bază de plan implică materializarea actului de conducere cu toate componentele sale – previziune, organizare, coordonare, antrenare, control, evaluare – la nivelul instituției pe baza cadrului general de activități.

Din această perspectivă funcția de previziune este preponderentă în raport cu toate celelalte funcții, pentru ca instituția condusă pe baza planului să atingă standardele de performanță pentru obiectivele pe care și le-a asumat.

Ca definiție, proiectul reprezintă intenția de a întreprinde, de a organiza o activitate pentru viitor, putând fi întocmit generic, dar reținând și particularitățile instituției în cadrul căreia urmează a fi desfășurată o activitate managerială, ținând cont, desigur, de experiența dobândită în sistem.

În fapt, Planul este un proiect care cuprinde o suită de acțiuni destinate să ducă la atingerea unui scop, pornind de la documente relevante (legislație, hotărâri și decizii ale conducerii), dar și de la o analiză profundă a activității în ansamblu, cât și pe sectoare de activitate.

Experiența dobândită în anii în care am deținut funcția de procuror în cadrul Direcției Naționale Anticorupție – Secția de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție în perioada 2006-2008, precum și cea dobândită în perioada în care am deținut funcția de procuror șef al Serviciului Teritorial Pitești în perioada 2008-2013, îmbinată cu activitatea practică desfășurată ca procuror în aproape 18 ani, îmi permit să abordez frontal problema managementului la nivelul funcției de procuror șef adjunct al Direcției Naționale Anticorupție, insistând pe motivația următoarelor obiective:

- prezentarea fondului de cunoștințe teoretico-metodologice aferente problemelor de management analizate;
- caracteristicile tipologice ale instituției la care se referă problematica abordată;
- prezentarea elementelor de management al resurselor umane din cadrul instituției;
- analiza problematicii specifice aferente temei;
- stabilirea modalităților de perfecționare a managementului.

În stabilirea unui plan de management la nivelul funcției de procuror șef adjunct al Direcției Naționale Anticorupție, am pornit de la atribuțiile în domeniu ale acestei structuri cu personalitate juridică din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție de la diferite strategii la nivel guvernamental în domeniul combaterii corupției (la nivel înalt și mediu) și de standardele de performanță ce sunt așteptate de opinia publică și organismele internaționale, având în vedere în principal:

- **Ordonanța de urgență a Guvernului nr.43/2002**, privind Direcția Națională Anticorupție, cu modificările și completările ulterioare;
- **Legea 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție**, cu modificările și completările ulterioare;

- **Legii nr. 27/2002** pentru ratificarea Convenției penale privind corupția a Consiliului Europei (Strasbourg , 27 ianuarie 1999);
- **Legea nr. 365//2004** pentru ratificarea Convenției Națiunilor Unite împotriva corupției) Convenția de la Merida);
- **Rezoluția Comitetului de miniștri ai Consiliului Europei nr.97 (24) din 6 noiembrie 1997** care stabilește cele 20 de principii directoare ale luptei împotriva corupției;
- **Tratatul de aderare a României la Uniunea Europeană**, tratat care cuprinde, printre principalele angajamente specifice, asumate sub riscul activării clauzei de salvagardare, pe acela referitor la accelerarea considerabilă a luptei împotriva corupției, cu precădere a corupției la nivel înalt.
- **Rapoartele Comisiei Europene** privind progresele realizate în România în cadrul mecanismului de cooperare și verificare, ultimul fiind cel din ianuarie 2013;
- **Hotărârea Guvernului nr. 1346/2007**, privind aprobarea Planului de acțiune pentru îndeplinirea condițiilor din cadrul mecanismului de cooperare și verificare a progresului realizat de România în domeniul reformei sistemului judiciar și al luptei împotriva corupției.

1.2 Prezentarea tipologiei și caracteristicile instituției

Direcția Națională Anticorupție este organizată ca o structură cu personalitate juridică și buget propriu în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție în baza prevederilor Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 43/2002, cu modificările și completările ulterioare. Direcția Națională Anticorupție este condusă de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție prin intermediul procurorului șef al

direcției, are un colegiu de conducere și un regulament de ordine interioară, este independentă în raport cu instanțele judecătorești și cu parchetele de pe lângă acestea, precum și în relațiile cu celelalte autorități publice, exercitându-și atribuțiile numai în temeiul legii și pentru asigurarea respectării acesteia.

Funcțional, Direcția Națională Anticorupție își exercită atribuțiile pe întreg teritoriul României prin procurori specializați în lupta împotriva corupției.

Direcția funcționează cu o structură centrală și o structură teritorială. Structura centrală cuprinde 3 secții ce desfășoară activitate de urmărire penală, din care una specializată în ceea ce privește infracțiunile de corupție săvârșite de militari și o secție judiciară penală care asigură participarea procurorilor la ședințele de judecată, 5 servicii, din care unul se ocupă de cooperarea internațională, un departament economico-financiar și administrativ, precum și alte compartimente ce asigură condițiile necesare desfășurării activităților. Structura teritorială cuprinde 15 servicii teritoriale, corespunzător circumscripțiilor parchetelor de pe lângă curțile de apel din care 4 au în subordine câte un birou teritorial.

În cadrul Direcției își desfășoară activitatea ofițeri și agenți de poliție, care constituie poliția judiciară a Direcției Naționale Anticorupție și specialiști în domeniul economic, financiar, bancar, vamal, informatic și în alte domenii, astfel încât să asigure desfășurarea anchetelor în echipe multidisciplinare.

Organizarea și funcționarea diferitelor compartimente din cadrul Direcției sunt stabilite prin Regulamentul de ordine interioară al Direcției Naționale Anticorupție, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 2.184/C/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 18.10.2006, cu modificările și completările ulterioare.

Prioritățile funcției de procuror șef adjunct nu pot fi altele decât prioritățile viitoarei echipe de conducere a Direcției Naționale Anticorupție și au ca punct de plecare evaluarea realistă a situației actuale.

Efectuarea unei analize obiective, permite determinarea domeniilor în care este necesară continuarea direcțiilor de dezvoltare anterioare, corelativ cu identificarea eventualelor disfuncții sau vulnerabilități necesar a fi eliminate.

Procurorul șef adjunct al Direcției Naționale Anticorupție se subordonează direct procurorului șef al Direcția Națională Anticorupție.

În atribuțiile **procurorului șef adjunct**, regăsim în general atribuțiile oricărui conducător de parchet, corelativ exercitării unor atribuții speciale ce caracterizează munca unei echipe de conducere și, în esență, constau în:

- ducerea la îndeplinire ordinele și măsurile dispuse de procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție, coordonând și controlând activitatea secțiilor , serviciilor și birourilor și altor compartimente de activitate, conform repartizării dispuse prin ordin de procurorul șef direcție;
- înlocuirea de drept a procurorului șef direcție pe perioada absenței temporare a acestuia, în cazul în care au fost desemnați, exercitând atribuțiile ce le revin în această calitate;
- exercitarea dreptului de semnătură, în numele procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție, pe baza delegării acestei prerogative de către procurorul șef direcție;
- îndeplinirea oricărei alte sarcini dispuse de procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție.

În ultimii ani activitatea Direcției, reflectată în datele statistice, evidențiază o creștere constantă a numărului cauzelor soluționate, a numărului cauzelor de soluționat, a numărului de inculpați trimiși în judecată, precum și o diversificare și o complexitate sporită a dosarelor instrumentate, după cum urmează:

În cadrul Direcției Naționale Anticorupție, în anul 2012, activitatea de urmărire penală a fost desfășurată, în medie, de 84 procurori (30 procurori de la cele 3 secții operative ale structurii centrale și 54 procurori ce au funcționat la structura teritorială), iar activitatea judiciară, de circa 27 procurori (12 de la Secția judiciară penală și circa 15 din cadrul structurilor teritoriale, ce au realizat exclusiv ori preponderent activitate judiciară).

La finele anului **2012**, la cele 3 secții operative și în cele 15 servicii teritoriale ale direcției, din totalul de **115** posturi de procuror prevăzute în organigramă, **erau ocupate 106**, reprezentând **92,17%**, din care **100** procurori numiți și **6** procurori delegați. **În activitate se aflau 102** procurori, reprezentând **88,69%** din numărul de posturi prevăzute, întrucât 5 procurori erau detașați la alte instituții (**1** la Departamentul de Luptă Antifraudă, **1** la Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, **2** la Inspekția Judiciară a Consiliului Superior al Magistraturii și **1** la Ministerul Justiției). Ca și în anii precedenți, a existat o fluctuație de personal pe parcursul anului, manifestată prin aceea că, din cele **102** posturi ocupate, un număr de **6** procurori și-au încetat ori suspendat temporar activitatea, în timp ce **11** procurori au început activitatea în cadrul direcției.

Analiza comparativă a principalilor indicatori statistici relevă că, **în anul 2012, Direcția Națională Anticorupție a desfășurat activitatea de urmărire penală în parametrii de eficiență înregistrați constant în perioada anterioară**, așa cum relevă următorii indicatori cantitativi și calitativi:

Cantitativ, **a crescut numărul cauzelor de soluționat cu 11,96% (7.406 față de 6.615 în anul 2011), al celor soluționate cu 8% (3.578 față de 3.313 în 2011) și al soluțiilor dispuse pe fond cu 9,31% (2.436 față de 2.270 în anul 2011). În 1.142 cauze s-a dispus declinarea competenței ori conexarea dosarelor (1.043 în 2011).**

Au rămas nesoluționate 3.828 cauze, din care 13 cu autor necunoscut (3.302 cauze, din care 10 cu autor necunoscut, în anul 2010), în contextul în care se menține o pondere semnificativă a cauzelor nou intrate, reprezentând 55,41% din totalul celor de soluționat (4.104 cauze noi din 7.406 de soluționat).

La sfârșitul perioadei ***se aflau în curs de cercetare penală 10 inculpați arestați preventiv*** (14 în anul 2011).

Din cele 2.436 cauze soluționate pe fond, în 234 s-a dispus trimiterea în judecată a 828 inculpați, din care 25 persoane juridice, comparativ cu 233 rechizitorii privind 1.091 inculpați, din care 41 persoane juridice, în anul 2011. În 2.202 cauze au fost date soluții de scoatere de sub urmărire penală, încetare ori neîncepere a urmăririi penale (2.037 în anul 2011), iar dispozițiile art. 18¹ C.pen. au fost aplicate față de 150 învinuiți (114 în anul 2011) și 55 făptuitori conform art. 230 C.pen., așa cum a fost modificat prin Legea nr.202/2010 (13 în anul 2011).

Rechizitoriile reprezintă 9,61% din soluțiile pe fond dispuse de procurori, fiind emise un număr de 234 rechizitorii din 2.436 cauze soluționate pe fond. Comparativ, în anul 2011, au fost soluționate pe fond 2.270 cauze, din care 233 rechizitorii, reprezentând o pondere de 10,26%.

Au fost trimiși în judecată 120 inculpați arestați preventiv (333 în anul 2011), din care 83 inculpați au fost trimiși în judecată în stare de arest (223 în 2011) și 37 arestați în cursul urmăririi penale și trimiși în judecată în stare de libertate (110 în anul 2011). În cursul urmăririi penale, față de alți 24 inculpați a fost luată numai măsura reținerii (26 în anul 2011).

Menținerea numărului rechizitoriilor și luarea, de către instanțele de judecată, a măsurii arestării preventive față de 14,94% din inculpații-persoane fizice trimiși în judecată relevă că activitatea a fost desfășurată cu

eficiență și în anul 2012. Scăderea cu **23,52%** a inculpaților-persoane fizice trimiși în judecată, precum și a numărului persoanelor arestate preventiv este determinată obiectiv de faptul că în anul anterior au fost trimiși în judecată **274** inculpați pentru fapte de corupție comise în 6 puncte vamale - reprezentând **26,1%** din totalul de **1.050** persoane fizice trimise în judecată (a se vedea raport privind activitatea desfășurată de Direcția Națională Anticorupție în anul 2012, filele 7,8).

Un procent important din numărul inculpaților trimiși în judecată sau condamnați de instanțe definitiv, urmare a unor sesizări anterioare au deținut funcții de conducere în guvern, în administrația locală, în justiție sau armată, ceea ce demonstrează că Direcția Națională Anticorupție, instituțional și-a asumat rolul de combatere a corupției la cel mai înalt nivel.

Raportul din iulie 2012, care a evaluat progresele înregistrate de România pe întreaga perioadă de existență a Mecanismului de Cooperare și Verificare, respectiv 2007-2012, menționează că „de la aderare România a înregistrat progrese importante privind urmărirea penală și judecarea cazurilor de corupție la nivel înalt”, iar „Direcția Națională Anticorupție s-a dovedit a fi un acuzator energic și imparțial în aceste cazuri”. În Raport se apreciază că „performanța Direcției Naționale Anticorupție (DNA) privind anchetarea și urmărirea cazurilor de corupție la nivel înalt poate fi considerată drept unul dintre cele mai semnificative progrese înregistrate de România de la aderare. De la un an la altul, DNA a fost în măsură să furnizeze un număr în creștere constantă de trimiteri în judecată, anchetele fiind efectuate rapid și în mod proactiv. Din 2007, DNA a deschis dosare împotriva unor persoane de la cel mai înalt nivel politic și judiciar, din cadrul tuturor partidelor politice importante. Performanța DNA a rezultat într-o creștere importantă a numărului de hotărâri pronunțate în instanță și de condamnări în cazurile de corupție la nivel înalt, în special începând cu 2010.”

Creșterea eficienței de conducere și îmbogățire a bagajului de informații necesare realizării unui management performant trebuie să pornească de la structura organizatorică și atribuțiile Direcției și, să aibă în vedere particularitățile specifice managementului dosarelor, al ședințelor de judecată, al activității auxiliare, al relațiilor publice, al sistemului informațional, al stresului profesional, al schimbării, al formării profesionale, al evaluării profesionale și al luării deciziilor.

CAPITOLUL II

ANALIZA ELEMENTELOR DE MANAGEMENT, PROBLEMATICI SPECIFICE ȘI PROPUNERI DE PERFECTIONARE

II.1. Stilul managementului

Managementul judiciar, în sens larg, cuprinde managementul instanțelor, al parchetelor și al poliției judiciare.

Conducerea parchetelor se realizează numai în strânsă legătură cu managementul poliției judiciare, element al managementului judiciar, în general, cu o relativă autonomie și profunde legături cu activitatea parchetelor.

Poliția judiciară a Direcției Naționale Anticorupție prezintă particularități cu relevanță asupra eficienței muncii, în sensul că ofițerii și agenții de poliție judiciară își desfășoară activitatea sub autoritatea exclusivă a procurorului șef al acestei Direcții, iar actele de cercetare întocmite de aceștia sunt urmare a directei conduceri, supravegheri și control al procurorului Direcției Naționale Anticorupție.

În Planul de acțiune pentru îndeplinirea condiționalităților din cadrul mecanismului de cooperare și verificare a progresului realizat de România în domeniul reformei sistemului judiciar al luptei împotriva corupției se promovează noi concepte de operaționalizare și eficientizare a sistemului judiciar.

În sistemul judiciar românesc evaluarea performanțelor parchetelor și a procurorilor trebuie raportată la specificul acestei instituții, la organizarea ierarhică a acestora și la natura judiciar – administrativă a autorității procurorului.

Procurorul șef adjunct al Direcției Naționale Anticorupție trebuie să aibă aptitudinile necesare folosirii instrumentelor manageriale în raporturile ierarhice

cu procurorii din subordine în așa fel încât respectarea raporturilor de subordonare să nu afecteze independența acestora în adoptarea soluțiilor, obiectivitatea și imparțialitatea lor.

Orice abordare a managementului în această instituție trebuie să se raporteze la condițiile speciale ale dezvoltării sistemului judiciar românesc, devenit proaspăt membru al sistemului judiciar al Uniunii Europene, cu respectarea jurisprudenței C.E.D.O.

Managementul la nivelul parchetului implică exercitarea în mod permanent, integral sau parțial a funcțiilor de previziune, organizare, coordonare, antrenare și evaluare.

Stilul managerial pe care l-am agreat și pe care îl propun în realizarea funcției de șef adjunct Direcție este cel **autoritar-participativ**.

În abordarea stilului de conducere propus voi ține cont de particularitățile personalului din subordine cu referire la comportament, pregătire profesională, vârsta acestuia, corelate cu obiectivele stabilite.

În calitate de conducător se impune o atitudine de capacitate a celorlalți prin entuziasm și angajament propriu în vederea bunei gestionări și administrări a instituției.

În strânsă legătură cu stilul managementului subliniez mai jos calitățile pe care consider că le posed și mă îndreptățesc la ocuparea acestei funcții de conducere.

- **Capacitate organizatorică**, în special cu referire la:
 - organizarea eficientă, în limita competențelor legale, a activității care include problemele administrative, resursele și dotările;
 - repartizarea optimă a cauzelor pe secții, servicii, birouri, precum și a lucrărilor și a acțiunilor pe celelalte categorii de personal;
 - capacitatea de planificare și previzionare;
 - monitorizarea activității procurorilor în ceea ce privește rezolvarea cu celeritate a lucrărilor;

- Capacitatea de coordonare:

- mobilizarea și motivarea personalului din subordine;
- valorificarea superioară a disponibilităților subordonaților;
- promptitudinea de a răspunde solicitărilor subalternilor;
- capacitatea de a sesiza și soluționa deficiențele ivite;

- Capacitatea de control:

- verificarea curentă a activității;
- capacitatea de remediere a deficiențelor constatate;

- Capacitatea decizională și asumarea răspunderii:

- promptitudine și inițiativă în luarea deciziilor și asumarea răspunderii măsurilor dispuse;
- capacitatea de delegare a atribuțiilor în mod rațional și optim.

Consider că stilul de management abordat, corelativ calităților personale susmenționate trebuie completat cu acele cunoștințe juridice, tehnice, statistice, de cultură generală, psiho–sociologice dobândite în practică, dublate de o autoperfecționare continuă în contextul unor resurse materiale și umane fluctuante la nivelul Direcției.

II.2 Managementul resurselor umane și al principalelor activități regăsite în competența structurilor operative sau neoperative din cadrul Direcției

Structura Direcției Naționale Anticorupție atât din punct de vedere al resurselor umane dar și materiale privită prin prisma competenței materiale dată de lege, impune o judicioasă gestionare a acestora, concretizată printr-un management participativ-autoritar care impune atitudini, propuneri și implicări personale ale fiecărui membru al colectivului judicios filtrate de conducerea Direcției.

Managementul resurselor umane, presupune stabilirea și punerea în aplicare a ordinelor emise de procurorul șef Direcție cu relevanță în repartizarea eficientă a personalului pe compartimente de activitate, numirea personalului în Direcția Națională Anticorupție printr-o selecție riguroasă, preocuparea permanentă pentru ocuparea posturilor vacante, atât de execuție cât și de conducere, evaluarea activității profesionale a procurorilor și altor angajați subordonați direct cu funcții de conducere (grefier șef cabinet, specialist șef, manager economic, auditor intern, ofițer serviciul tehnic).

La data de 31 decembrie 2012, **schema de personal a Direcției Naționale Anticorupție era ocupată în proporție de 91,71%** (520 posturi ocupate din cele 567), iar **activitatea a fost desfășurată cu 89,95% din personalul prevăzut în organigramă** (510 persoane în activitate din 567 posturi prevăzute), întrucât **10** persoane aveau suspendate raporturile de muncă, urmare a detașării la alte instituții (**6** procurori și **1** șofer), a desfășurării activității în cadrul unor organisme sau instituții internaționale (**1** specialist) sau a faptului că se aflau în concediu pentru creșterea copilului (**1** grefieri, **1** referent).

Structura pe funcții , la finele anului 2012, așa cum a fost stabilită prin Hotărârea Guvernului nr.665/2010, se prezintă după cum urmează:

- **145** de posturi de procurori, din care ocupate **130(89,66%)** și **124** în activitate (**85,51%**);

- **170** de posturi de ofițeri și agenți de poliție judiciară, din care ocupate **166 (97,65%)**;

- **55** de posturi de specialiști, din care ocupate **52(94,55%)** și **51** în activitate (**92,72%**);

- **99** de posturi de personal auxiliar de specialitate, ocupate **91 (91,92%)**, **89** în activitate (**89,89%**);

- **44** de posturi de personal conex, din care ocupate **33(75%)**;

- **54** de posturi de personal economic și administrativ, din care ocupate **48 (88,89%)**.

Fluctuația de personal, în cursul anului 2012, este relevată de încadrarea a **27** persoane (din care **12** procurori, **7** ofițeri de poliție judiciară, **4** specialiști, **3** grefieri și **1** șofer) și încetarea raporturilor de muncă a **19** persoane (din care **9** procurori, **7** ofițeri de poliție judiciară, **2** specialiști și **1** șofer) prin transfer, pensionare pentru limită de vârstă ori demisie.

Măsurile luate în vederea asigurării personalului necesar și eficientizării activității s-au concretizat în **organizarea, după caz, de interviuri, concursuri sau examene**, în scopul ocupării posturilor vacante ori promovării. De asemenea, referitor la funcțiile de conducere, la propunerea procurorului șef direcție, Consiliul Superior al Magistraturii a promovat/reinvestit pentru un nou mandat de 3 ani, după caz, **7** procurori șefi serviciu (**2** la structura centrală și **5** la serviciile teritoriale) și **3** procurori șefi birouri teritoriale. (vezi raportul de activitate al Direcției naționale Anticorupție, pentru anul 2012, fila 5).

Un alt obiectiv al managementului resurselor umane îl constituie **perfecționarea profesională** care consider că trebuie continuată atât descentralizat sub forma de colocvii organizate de fiecare secție și serviciu teritorial cât și sub forma participării la formele de pregătire profesională organizate de Institutul Național al Magistraturii și Școala Națională de Grefieri dar și organizării de forme de pregătire pe domenii specifice cu participarea unor experți străini și a magistraților judecători.

Îmbunătățirea sistemului informațional și a statisticii judiciare ca obiectiv propus, creează premisele unei eficiente monitorizări a activității pe toate componentele sale de funcționare.

Ridicarea performanțelor managementului financiar constituie una din priorități și va reprezenta în activitatea desfășurată ca procuror șef adjunct un proces continuu de stabilire a activităților necesare realizării obiectivelor, de repartizare pe grupuri și persoane, a responsabilităților ce le incumbă, de specificarea relațiilor ce trebuie angajate și menținute între grupurile și persoanele care alcătuiesc organizarea în desfășurarea activităților acestuia.

Activitatea de cooperare internațională, trebuie să aibă caracter de continuitate și să dobândească noi valențe întrucât îl consider a fi un obiectiv strategic care contribuie la realizarea rolului și misiuni specifice Direcției ca structură specializată pe combaterea corupției la nivel înalt și mediu din Ministerul Public așa cum rezultă, în primul rând din obligațiile acestui sector, urmând a fi avute în vedere:

- relațiile de cooperare cu instituții similare din alte state, precum și cu organisme europene și internaționale;
- desfășurarea în bune condiții a activităților de asistență judiciară internațională;
- urmărirea modului de îndeplinire a angajamentelor și măsurilor luate de Direcția Națională Anticorupție în cadrul procesului de integrare europeană, respectiv în cadrul Mecanismului de Cooperare și Verificare a progreselor obținute de România în vederea atingerii unor obiective specifice în domeniile reformei judiciare și a luptei împotriva corupției.

Mentținerea unei strategii eficiente de comunicare, constituie o altă latură importantă a managementului funcției de procuror șef adjunct Direcție, dezvoltarea activității de comunicare publică și relații cu mass-media care să asigure transparența activității desfășurate, constituie un alt obiectiv propus.

Consider că organizarea în activității de conducere a Direcției este necesară existența unei concepții manageriale bazate pe flexibilitate și adaptabilitate care, pe de-o parte trebuie să asigure respectarea normelor interne ale parchetelor și, pe de altă parte să facă față problemelor particulare ce derivă din competențele speciale ale Direcției Naționale Anticorupție.

CAPITOLUL III

VULNERABILITĂȚI

Perioada în care am ocupat funcția de procuror șef al Serviciului Teritorial Pitești, a constituit o experiență necesară și suficientă pentru a identifica anumite disfuncții la nivelul unei structuri teritoriale, disfuncții care, raportat la experiența dobândită la conducerea Direcției în ultima perioadă, constituie în fapt vulnerabilități ale unei activități perfectibile.

Astfel, **creșterea numărului cauzelor de soluționat**, corelativ unui grad ridicat de complexitate în condițiile unor resurse umane limitate și fluctuante creează premisele nesoluționării cu operativitate a unor astfel de cauze.

Competența materială extinsă a Direcției Naționale Anticorupție în domeniul macrocriminalității economico-financiare care impun în majoritatea situațiilor efectuarea unor constatări tehnico-științifice de specialitate sau expertize, au condus la o grevare suplimentară a activității Serviciului specialiști și implicit la o încărcătură sporită pe procurori în special a celor din cadrul Secției de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție.

În raport de această situație consider că se impune limitarea competenței materiale de cercetare a Direcției, prin excluderea acelor infracțiuni care nu au legătură directă cu infracțiunile de corupție.

Complexitatea activității într-o direcție specializată a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nu a fost dublată de o ocupare, în totalitate, a posturilor de procuror, ofițer de poliție judiciară, personal auxiliar de specialitate și nu în ultimul rând posturilor ce implică exercitarea atributelor funcției de conducere.

Cazuistica similară ca număr și complexitate de la nivelul serviciilor teritoriale arată insuficiența unei scheme de personal.

Lipsa sesizărilor din partea autorităților contractante în cazul fraudelor în achiziții publice și lipsa constituirii ca părți civile în procesul penal a aceluiași entități.

CAPITOLUL IV

O B I E C T I V E

Obiectivul principal al perioadei următoare rămâne **asigurarea continuității și stabilitatea unei activități, rolul procurorului șef adjunct fiind unul esențial în cadrul noii echipe de conducere**, scopul propus fiind eficientizarea unei activități la un standard de calitate, particularizat de competența specială a Direcției Naționale Anticorupție.

Funcțiile deținute în perioada anterioară în cadrul Direcției îmi permit o viziune clară asupra unei perspective manageriale, concretizată în îmbinarea unei activități trecute cu cea viitoare.

Îndeplinirea condiționalităților din cadrul Mecanismului de Cooperare și Verificare, menținerea standardelor de calitate, concomitent cu realizarea unor creșteri calitative ale activității cu referire la efectuarea cu celeritate și profesionalism a urmăririi penale în cauzele de mare corupție, constituie o prioritate a activității viitoare.

În acest sens, voi urmări optimizarea întregii activități prin:

- **dinamizarea și diversificarea investigațiilor în cauzele de mare corupție**, cazurile de fraude în achiziții publice, spălare de bani și infracțiuni îndreptate împotriva intereselor financiare ale comunităților europene;
- urmărirea **recuperării pagubelor** produse prin infracțiuni;
- analiza periodică a duratei și a cauzelor de întârziere în soluționarea proceselor;
- formularea de **propuneri, observații sau comentarii** asupra unor proiecte legislative de interes în ceea ce privește M.C.V., cum ar fi cele referitoare la texte de incriminare privind achizițiile publice la procedura și metodologia de monitorizare a Strategiei Naționale

Anticorupție 2012-2015 și privind temele pentru următoarele misiuni de evaluare;

- continuarea programului de **pregătire profesională** specializată a personalului operativ al Direcției Naționale Anticorupție;
- propuneri cu privire la **dimensionarea adecvată a activității**, atât la nivelul structurii naționale a Direcției cât și la nivelul structurilor teritoriale, în condițiile în care volumul și complexitatea cauzelor au crescut la nivelul tuturor structurilor, corelativ cu o creștere semnificativă a numărului de rechizitorii și a numărului de inculpați arestați;
- dezvoltarea **Serviciului de Investigații al Direcției**, format exclusiv din ofițeri de poliție judiciară, are în vedere ca scop propus dinamizarea unei activități corelativ unei specializări a personalului;
- încheierea unui **Protocol cu Inspectoratul General al Poliției Române**, urmărind crearea posibilității ca 50 de ofițeri de poliție judiciară de la nivelul structurii centrale să lucreze cu procurorii din cadrul D.N.A. Se are în vedere ca ofițerii de poliție judiciară să fie selectați din cadrul Direcției Investigații Criminale și Direcției de Investigare a Fraudelor, prezența acestora fiind necesară pentru dezvoltarea acelor cauze ce au ca obiect macrocriminalitatea economico-financiară;
- o asemenea măsură o consider ca fiind oportună și în ceea ce privește activitatea serviciilor teritoriale, **necesitatea încheierii unor protocoale cu Inspectoratele de Poliție Județene** pentru desemnarea a câte 20 de ofițeri de poliție judiciară din cadrul structurilor menționate, ce urmează a fi delegați în cauzele complexe investigate de D.N.A creând premisa unei eficiente activități viitoare. Viabilitatea unui asemenea demers a fost dovedită anterior și în mod practic când la nivelul Serviciului Teritorial Anticorupție Pitești pe care l-am

condus, urmare unui astfel de înțelegeri încheiat în mod operativ s-a reușit finalizarea unor cauze caracterizate de un grad ridicat de complexitate.

- consider necesară în situațiile operative care se impun **constituirea unor echipe mixte** formate din comisarii Gărzii Financiare Centrale și inspectori A.N.A.F., care să sprijine procurorul în desfășurarea unor anchete în mod operativ și eficient
- în cazul investigațiilor derulate de procuror, utilizarea mijloacelor de probă prevăzute în Secțiunea V „*interceptările și înregistrările audio sau video*” din cadrul Codului de procedură penală să fie folosite dacă în acele cauze unde utilizarea unor astfel de tehnici sunt viabile și care nu pot fi probate în altă modalitate pentru a se evita intruziunea în viața intimă a persoanei sau pentru a nu se folosi în mod inutil astfel de procedee probatorii;
- **evaluarea periodică a datelor și informațiilor provenite de la structurile specializate în culegerea de date și informații** constituie una din măsurile esențiale, având în vedere caracterul proactiv al anchetelor derulate de D.N.A. în care un procent esențial este reprezentat de exploatarea eficientă a acestor date;
- **utilizarea informațiilor furnizate în timp real pentru a se documenta activitate infracțională;**
- **analiza activității unor structuri teritoriale** care au obținut rezultate considerate nesatisfăcătoare, urmând a se aprecia asupra menținerii acestora sau eventual a măririi schemei de personal la nivelul structurii centrale. Se are în vedere și preluarea activității de către un alt serviciu teritorial învecinat cu cel considerat a avea rezultate nesatisfăcătoare. O asemenea analiză implică și evaluarea costurilor necesare funcționării unei astfel de structuri teritoriale raportat rezultatelor

obținute. Mai trebuie precizat că legea de funcționare nu impune în mod obligatoriu existența unei anume structuri teritoriale.

- corelativ se impune într-o fază inițială a verificărilor și evaluarea acelor situații în care anumite anchete ce vizează săvârșirea unor fapte minore nu se justifică, prin prisma costurilor deosebit de ridicate prin raportare la rezultatele derizorii obținute (ex: la o mită de 100 lei să efectuezi 4 luni înregistrări audio – video, supravegheri operative, etc);
- **aplicarea protocoalelor încheiate în ultimii ani între Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și structurile specializate în culegerea de date și informații** constituie premisa obținerii unor informații de calitate, transmise în timp real și valorificate de îndată;
- **îmbunătățirea parametrilor de cooperare cu toate instituțiile specializate în aplicarea legii** cu referire la O.N.P.C.S.B., D.L.A.F., D.G.A., Gardă Financiară, Curtea de Conturi a României, precum și alte structuri cu atribuții de control, constituie un alt obiectiv cu caracter de permanență al activității viitoare;
- **accesul la bazele de date specifice**, gestionate și administrate de către instituțiile de aplicare a legii cu atribuții în domeniu și acordarea drepturilor depline de interogare a unor baze de date, necesare în investigarea fenomenului infracțional constituie o altă prioritate în perioada următoare;
- **creșterea cooperării internaționale cu agenții ale altor state**, specializate în aplicarea legii, constituie o obligație, având în vedere caracterul din ce în ce mai repetat transfrontalier al infracționalității;
- **intensificarea măsurilor de control operativ asupra structurilor din subordine** are în vedere eficientizarea unei activități, în condiții de calitate specifice competenței Direcției;

- **dezvoltarea unor strategii locale și la nivelul structurilor teritoriale**, creează premiza creșterii numărului de investigații proactive de o complexitate sporită și care privesc domenii prioritare;
- **aplicarea frecventă a prevederilor legale nou adoptate cu privire la confiscarea extinsă** constituie o altă cerință a activității, procurorii Direcției Naționale Anticorupție trebuind să păstreze ca prioritate luarea măsurilor asiguratorii;
- **îmbunătățirea comunicării publice și a relației cu mass-media** vizează asigurarea transparenței unei activități prin condițiile protejării și păstrării caracterului nepublic al urmăririi penale;
- o preocupare distinctă va fi cea referitoare la **creșterea calității activității de urmărire penală dar și cea desfășurată de procuror în sectorul judiciar**, procentul de 10% al achitărilor impunând o dinamizare și o specializare permanentă a resursei umane din acest sector;

La toate aceste priorități se vor adăuga prioritățile stabilite de noul procuror șef al Direcției, corelativ cu cele stabilite de Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, eficiența unei activități fiind dată de coordonatele unei munci în echipă și obiectivată de scopurile comune propuse.

Experiența profesională și managerială dobândită anterior în calitate de procur șef al Serviciului Teritorial Pitești și procuror șef al D.N.A., consider că reprezintă o premisă importantă, care mă recomandă pentru a face parte din conducerea Direcției Naționale Anticorupție.

În final, aş dori să adaug că, în întreaga activitate managerială care implică exercitarea atributelor funcţiei de procuror şef adjunct, am în vedere ca şi în perioada anterioară, respectarea autonomiei şi independenţei procurorilor din subordine.

**PROCUROR,
NISTOR CĂLIN**